
ANTAGNA TEXTER

P9_TA(2024)0044

Utökande av förteckningen över EU-brott till hatpropaganda och hatbrott Europaparlamentets resolution av den 18 januari 2024 om utökande av förteckningen över EU-brott till hatpropaganda och hatbrott (2023/2068(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan), särskilt artiklarna 1, 7, 20, 21, 22, 23, 25 och 26,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget), särskilt artiklarna 2, 3 och 6,
- med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), särskilt artiklarna 19 och 83.1,
- med beaktande av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna och Europadomstolens rättspraxis i relation till denna,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av rättspraxis från Europeiska unionens domstol (domstolen),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 9 december 2021 *Ett mer inkluderande och skyddande Europa: att utöka förteckningen över EU-brott till att omfatta hatpropaganda och hatbrott* (COM(2021)0777) och förslaget till rådets beslut i bilagan till meddelandet,
- med beaktande av rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen¹,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 5 mars 2020 *En jämlikhetsunion: jämställdhetsstrategi för 2020–2025* (COM(2020)0152),

---

¹ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 18 september 2020 *En jämlikhetsunion: EU:s handlingsplan mot rasism 2020–2025* (COM(2020)0565),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 12 november 2020 *En jämlikhetsunion: Jämlikhetsstrategi för hbtqi-personer 2020–2025* (COM(2020)0698),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 3 mars 2021 *En jämlikhetsunion: EU:s strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–2030* (COM(2021)0101) och av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som ratificerats av EU och alla dess medlemsstater,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 24 juni 2020 *EU-strategi för brottsoffers rättigheter (2020–2025)* (COM(2020)0258),
- med beaktande av rekommendationen av den 20 maj 2022 från Europarådets ministerkommitté till medlemsstaterna om bekämpning av hatpropaganda (CM/Rec(2022)16),
- med beaktande av allmän policyrekommendation nr 15 från Europarådets kommission mot rasism och intolerans (ECRI) om att bekämpa hatretorik, som antogs den 8 december 2015,
- med beaktande av Europarådets ramkonvention om skydd för nationella minoriteter samt den europeiska stadgan om landsdels- eller minoritetsspråk,
- med beaktande av rekommendationerna, rapporterna och resolutionerna från ECRI, styrkommittén för antidiskriminering, mångfald och integration, Parlamentariska församlingen, Venedigkommissionen och Europarådets övriga organ,
- med beaktande av de riktlinjer för förbättrad insamling och användning av jämlikhetsdata som utarbetades av undergruppen för jämlikhetsdata i kommissionens högnivågrupp för icke-diskriminering, jämlikhet och mångfald och som offentliggjordes 2021,
- med beaktande av FN:s människorättsfördrag och FN:s instrument för skydd av de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna, i synnerhet den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna, den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, den internationella konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och rekommendationerna från FN:s årliga forum för minoritetsfrågor,
- med beaktande av de årliga uppgifter om hatbrott som offentliggörs av OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter den 16 november varje år,
- med beaktande av sin resolution av den 25 november 2020 om att stärka mediefriheten: skydd för journalister i Europa, hatpropaganda, desinformation och plattformarnas roll¹,

---

¹ EUT C 425, 20.10.2021, s. 28.

- med beaktande av sin resolution av den 16 september 2021 med rekommendationer till kommissionen om att fastställa könsrelaterat våld som ett nytt brottsområde förtecknat i artikel 83.1 i EUF-fördraget¹,
- med beaktande av sin resolution av den 13 november 2018 om minimistandarder för minoriteter i EU²,
- med beaktande av artikel 105.5 i arbetsordningen,
- med beaktande av yttrandet från utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor (A9-0377/2023), och av följande skäl:
  - A. Enligt artikel 21 i stadgan ska all diskriminering på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning vara förbjuden. Inom fördragets tillämpningsområde, och utan att det påverkar tillämpningen av någon av deras specifika bestämmelser, ska all diskriminering på grund av nationalitet också vara förbjuden. Enligt den breda tolkning som Europeiska unionens domstol gjort bör grunden ”kön” tolkas brett så att den omfattar alla former av diskriminering som rör könsidentitet, könsuttryck och könskaraktistika³.
  - B. Alla former och yttringar av hat och intolerans, inbegripet hatpropaganda och hatbrott, är oförenliga med unionens värden såsom människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter, i enlighet med artikel 2 i EU-fördraget. Arbetet med att främja och skydda dessa grundläggande värden för unionen är beroende av EU-institutionerna, medlemsstaterna och alla andra relevanta aktörer som motverkar förutfattade meningar, fördomar och intolerans, och det är också beroende av att hat undanröjs.
  - C. Hatpropaganda och hatbrott är komplexa och flerdimensionella fenomen med långtgående konsekvenser för de mänskliga rättigheterna och rättsstatsprincipen i demokratiska samhällen. Kampen mot främlingsfientlighet, rasism, kvinnohat, homofobi, transfobi och andra former av fördomar, intolerans och diskriminering, inbegripet sådana som grundar sig på politiska eller andra åsikter, och hat mot vissa individer eller samhällsgrupper kräver att EU och dess medlemsstater utvecklar ett helhetsinriktat svar i nära samarbete med relevanta aktörer, inklusive det civila

---

¹ EUT C 117, 11.3.2022, s. 88.

² EUT C 363, 28.10.2020, s. 13.

³ Domstolens dom av den 30 april 1996, P mot S och Cornwall County Council, C-13/94, ECLI:EU:C:1996:170, C-13/94, ECLI:EU:C:1996:170; domstolens dom av den 7 januari 2004, K.B. mot National Health Service Pensions Agency och Secretary of State for Health, C-117/01, ECLI:EU:C:2004:7; domstolens dom av den 27 april 2006, Sarah Margaret Richards mot Secretary of State for Work and Pensions, C-423/04, ECLI:EU:C:2006:256, och domstolens dom av den 26 juni 2018, M.B. mot Secretary of State for Work and Pensions, C-451/16, ECLI:EU:C:2018:492.

samhället. Kriminalisering är ett verktyg för att bekämpa dessa hatpropaganda och hatbrott.

- D. Kampen mot hatpropaganda och hatbrott, både online och offline, kräver en flerdimensionell strategi och, där så är lämpligt, olika bekämpningsmetoder, inbegripet straffrätt, civilrättsliga och administrativa förfaranden och andra viktiga politiska eller sociala åtgärder. Medlemsstaterna har redan åtagit sig att anta lagstiftning och åtgärder som bestraffar hatbrott, motverkar underrapportering och lanserar eller vidareutvecklar kapacitetsuppbyggande verksamhet för tjänstemän inom brottsbekämpningen och rättsväsendet¹. För att effektivt bekämpa hatpropaganda och hatbrott är det viktigt att ta itu med de bakomliggande orsakerna, i synnerhet stereotyper. Förebyggande åtgärder, utbildning, inbegripet digital utbildning, digital kompetens och digitala färdigheter för att främja säkra digitala miljöer, digital utbildning och digitala medvetandehöjande åtgärder är avgörande i detta avseende. EU och medlemsstaterna bör främja en bättre förståelse av behovet av mångfald och dialog inom ramen för demokrati, mänskliga rättigheter och rättsstatlighet, öka allmänhetens medvetenhet om vikten av att respektera pluralism samt bekämpa negativa stereotyper och stigmatisering.
- E. Hatpropaganda och hatbrott kan utgöra särskilt allvarliga brott som påverkar inte bara de enskilda offren och de grupper som de tillhör, genom att de orsakas lidande och får sina grundläggande rättigheter och friheter inskränkta, utan även samhället som helhet, genom att EU:s grundvalar undergrävs.
- F. All hatpropaganda utgör inte brott, men den bidrar ändå till att normalisera uttryck för hat, våld och intolerans i samhället.
- G. Under de senaste årtiondena har vi sett en kraftig ökning av fall av diskriminering, hatbrott och hatpropaganda i hela EU², en ökning av olika former av rasism, antisemitism, islamofobi, främlingsfientlighet, homofobi, transfobi och andra former av intolerans samt en alarmerande ökning av hatpropaganda och uppvigling både online och offline. Personer som tillhör utsatta grupper – såsom hbtqi-personer, rasifierade personer, etniska, religiösa eller språkliga minoriteter, ursprungsbefolkningar^{3,4}, personer med funktionsnedsättning, personer med socioekonomisk missgynnad bakgrund, asylsökande, flyktingar och migranter – är återkommande måltavlor för hatpropaganda och hatbrott. Det har skett en betydande ökning av hatbrott och

---

¹ De årliga uppgifterna om hatbrott från OSSE:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter.

² Se till exempel årsrapporten om ECRI:s verksamhet för perioden den 1 januari–31 december 2019 och årsrapporten om ECRI:s verksamhet för perioden den 1 januari–31 december 2020 samt den studie som beställts av Europaparlamentets utredningsavdelning för medborgerliga rättigheter och konstitutionella frågor om hatpropaganda och hatbrott i EU och utvärderingen av strategier för reglering av onlineinnehåll (*Hate speech and hate crime in the EU and the evaluation of online content regulation approaches*), som offentliggjordes i juli 2020.

³ Lingaas, C., "Hate Speech and Racialised Discrimination of the Norwegian Sámi: Legal Responses and Responsibility", *Oslo Law Review*, vol. 8, nr 2, 2021, s. 88–107.

⁴ Civil Rights Defenders, "Joint submission to the UN Universal Periodic Review of Sweden –35th Session of the UPR Working Group of the Human Rights Council – January 2020", 2019.

hatpropaganda som riktas mot hbtqi-personer i Europa¹, och det har också blivit vanligare med diskriminering av och hat mot kvinnor. Diskriminering på flera grunder och intersektionell diskriminering utgör en grogrund för hatpropaganda och hatbrott. Måltavlorna för hatpropagandan utestängs i allt högre grad från samhället.

- H. Ökningen av diskriminering och hat förvärras i många medlemsstater av extremistiska och populistiska rörelser och den multiplikatoreffekt som onlinemiljön och de sociala medierna har, vilket underlättar upprepad utsatthet. Denna ökning leder till farliga motsättningar i samhället som helhet och hotar demokratin.
- I. Det finns belegg för att hatpropaganda och hatmotiverade incidenter fortfarande är underrapporterade i EU², vilket gör det svårt att kvantifiera problemets omfattning.
- J. Medier och journalister spelar en grundläggande roll när det gäller att hålla samhället informerat och bidra till de demokratiska processerna.
- K. Den politiska debatten kännetecknas i allt högre grad av hatpropaganda. Valkampanjer skapar en grogrund för hatpropaganda och uppvigling till hat, vilket inte bara påverkar den politiska sfären utan även samhällets funktion i stort och fördjupar den politiska polariseringen. Hatpropaganda mot kvinnor i offentliga roller har nått en alarmerande nivå. De politiska ledarna har en viktig roll och ett betydande ansvar i kampen mot hatpropaganda och intolerans. De bör föregå med gott exempel och offentligt fördöma fall av hatpropaganda.
- L. Minderåriga är särskilt sårbara offer för hatpropaganda och hatbrott, även i skolan eller online, via nätmobbning. Angrepp av detta slag äventyrar deras fysiska och psykiska integritet och påverkar deras utveckling och fysiska och psykiska hälsa. De måste därför uppmärksammas särskilt.
- M. Medlemsstaterna tar inte itu med hatpropaganda och hatbrott på likvärdigt sätt i respektive straffrättsliga lagstiftning, vilket ger vissa grupper otillräckligt skydd i vissa delar av unionen. Detta gör det svårt att fastställa en gemensam europeisk strategi för att bekämpa hatpropaganda och hatbrott. Bristen på rättsligt skydd kan få förödande konsekvenser för offren.
- N. Den nuvarande EU-ramen omfattar endast hatpropaganda och hatbrott på grund av ras, hudfärg, religion, härkomst och nationellt eller etniskt ursprung. Det finns för närvarande ingen heltäckande gemensam rättslig definition av hatpropaganda och hatbrott på EU-nivå. Det finns ett tydligt behov att på ett effektivt sätt ta itu med hatpropaganda och hatbrott på andra grunder, såsom kön, sexuell läggning, genus, könsidentitet, könsuttryck, könskaraktiska, ålder, funktionsnedsättning och någon annan grundläggande egenskap, särskilt sådana som skyddas enligt artikel 21 i stadgan, och en kombination av sådana egenskaper. EU måste skydda de mest utsatta i samhället. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att identifiera de personer, grupper eller samhällen som är mest utsatta för hatpropaganda och hatbrott för att undvika en negativ inverkan på skyddet av offren.

---

¹ ILGA Europe, ”2023 Annual Review of the Human Rights Situation of Lesbian, Gay, Bisexual, Trans and Intersex People in Europe and Central Asia”, februari 2023.

² Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter, ”Encouraging hate crime reporting – The role of law enforcement and other authorities”, 2021.

- O. I artikel 83.1 i EUF-fördraget fastställs tydliga krav för att ta med nya brottsområden i förteckningen över gränsöverskridande EU-brott. Det gränsöverskridande inslaget i hatpropaganda på nätet är tydligt. Digitaliseringen visar på behovet att motverka denna företeelse på EU-nivå. Det finns ett behov av att bekämpa hatpropaganda och hatbrott på gemensamma grunder och på EU-nivå. EU har ansvaret för att agera.
- P. EU:s straffrättsliga åtgärder mot hatpropaganda och hatbrott bör vara kraftfulla, proportionella och ändamålsenliga så att de vederbörligen skyddar brottsoffret och samtidigt lägger tillbörlig vikt vid yttrandefriheten och informationsfriheten, som är hörnstenar i demokratin. EU bör garantera att eventuella inskränkningar av yttrandefriheten för att förebygga och motverka hatpropaganda inte missbrukas av de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna för att tysta minoriteter eller undertrycka kritik. Europadomstolens domar om yttrandefrihet måste respekteras när skydd mot hatpropaganda fastställs.
- Q. De grundläggande rättigheter som skyddas i kampen mot hatpropaganda och hatbrott är i första hand respekten för människans värdighet samt principen om icke-diskriminering. Detta skydd bör vara universellt. Skydd mot intolerans – oavsett om denna gäller ras eller grundar sig på nationellt ursprung, sexuell läggning, religion, ideologi, ålder, åsikter eller andra personliga, fysiska eller sociala förhållanden eller omständigheter, och oavsett uttrycksform – får inte begränsas till enbart vissa grunder eller motiv.
- R. Förändringar i den sociala dynamiken kan skapa nya motiv för hatpropaganda och hatbrott som måste hanteras inom en gemensam EU-ram. Därmed krävs en utvidgning av artikel 83.1 i EUF-fördraget, som upprättar en förteckning över EU-brott.
- S. Kommissionen lade 2021 fram meddelandet *Ett mer inkluderande och skyddande Europa: att utöka förteckningen över EU-brott till att omfatta hatpropaganda och hatbrott*, i syfte att lägga till hatbrott och hatpropaganda i förteckningen över brottsområden där parlamentet och rådet får fastställa minimiregler om fastställande av brottsrekvisit och påföljder som är tillämpliga i EU:s alla medlemsstater i enlighet med artikel 83.1 i EUF-fördraget. Rådet måste anta ett beslut i detta avseende.
- T. Rådets beslut skulle utgöra ett första steg i riktning mot att skapa den rättsliga grund som krävs för att, som ett andra steg, kunna anta en gemensam rättslig ram för att bekämpa hatpropaganda och hatbrott i hela EU. Det finns ett akut behov av en sådan gemensam rättslig ram för att ta fram miniminormer om fastställande av brottsrekvisit och påföljder och därmed bekämpa hatpropaganda och hatbrott på en gemensam europeisk grund i syfte att säkerställa ett konsekvent skydd av potentiella offer för sådana gärningar i hela unionen.
- U. Rådet har ännu inte antagit något beslut. Vissa medlemsstater har blockerat konkreta framsteg i detta specifika ärende i rådet.
- V. Enligt artikel 83.1 i EUF-fördraget kräver angivande av ”andra områden av brottslighet” enhällighet i rådet. Detta krav har visat sig vara till nackdel för försöken att uppnå de gemensamma framsteg som krävs för att bekämpa hatpropaganda och hatbrott i hela unionen.

1. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen rådet att anta ett beslut om att inkludera hatpropaganda och hatbrott bland brotten i förteckningen i artikel 83.1 i EUF-fördraget, så att kommissionen kan inleda den andra etappen av förfarandet.
2. Europaparlamentet påminner om att medlemsstaternas straffrättsliga lagstiftning hanterar hatpropaganda och hatbrott på olika sätt och att harmoniserade bestämmelser på EU-nivå endast finns när sådana brott begås mot en grupp eller individ på grund av dess ras, hudfärg, religion, härkomst eller nationellt eller etniskt ursprung, vilket gör det svårt att genomföra en framgångsrik gemensam strategi för att effektivt bekämpa hat.
3. Europaparlamentet beklagar djupt att det har gått nästan två år sedan kommissionens meddelande offentliggjordes och att rådet inte har kommit någonvart med det, trots att det snabbt kunde utöka förteckningen över EU-brott för andra ändamål. Parlamentet beklagar denna passivitet inför ökningen av hatpropaganda och hatbrott.
4. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att samarbeta på ett ansvarsfullt och konstruktivt sätt för att återuppta förhandlingarna i rådet i syfte att anta ett rådsbeslut före utgången av innevarande valperiod.
5. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att stödja eller åtminstone avstå från att motsätta sig antagandet av förslaget till beslut.
6. Europaparlamentet uppmanar de nuvarande och kommande ordförandeskapen i Europeiska unionens råd att prioritera kommissionens förslag när de utarbetar sin dagordning och fastställer mål.
7. Europaparlamentet rekommenderar att artikel 83 i EUF-fördraget ändras så att den omfattas av förstärkt kvalificerad majoritet i stället för den enhällighet som för närvarande krävs. Parlamentet begär att övergångsklausulen ska aktiveras i detta avseende.
8. Europaparlamentet betonar att framtida EU-lagstiftning för att upprätta miniminormer om fastställande av brottsrekvisit och påföljder för hatpropaganda och hatbrott måste skydda människans värdighet, eftersträva att förebygga skada, säkerställa jämlikhet och bekämpa hat och intolerans oavsett motiv.
9. Europaparlamentet påminner om att skyddet måste vara universellt, med särskilt fokus på de personer som utgör måltavlor och på sårbara grupper och samhällen.
10. Europaparlamentet påminner om att yttrandefriheten ligger till grund för demokratiska samhällen och inte bör begränsas på ett omotiverat sätt. Parlamentet påminner vidare om att all lagstiftning om hatpropaganda och hatbrott bör grundas på principerna om nödvändighet och proportionalitet. Parlamentet understryker att yttrandefriheten måste utövas inom ramen för lagen och i överensstämmelse med artikel 11 i stadgan och att den inte bör utnyttjas som ett skydd mot hatpropaganda och hatbrott.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att överväga en öppen strategi som innebär att förteckningen över diskrimineringsgrunder inte begränsas till en sluten förteckning, så att vi på ett effektivt sätt kan bekämpa hatpropaganda och hatbrott motiverade av en ny och föränderlig social dynamik.

12. Europaparlamentet betonar att missbruk av internet och de sociala medieplattformarnas affärsmodell, som bygger på individuellt riktad reklam, bidrar till att sprida och förstärka hatpropaganda, uppvigla till diskriminering och våld och öka risken för upprepad utsatthet. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att säkerställa ett korrekt genomförande av den nuvarande lagstiftningen, såsom förordning (EU) 2022/2065¹, och att använda alla medel och instrument som står till deras förfogande för att motverka spridningen av hatpropaganda på nätet.
13. Europaparlamentet påminner om de offentliga myndigheternas ansvar för att förebygga, utreda, lagföra och anmäla hatpropaganda och hatbrott och erinrar också om att de måste beakta uppgifter som tyder på hat när de gör detta. Parlamentet betonar att framtida EU-lagstiftning bör stödja och främja ett starkt samarbete med det civila samhället, jämställdhetsorgan och nationella människorättsinstitutioner.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ägna särskild uppmärksamhet åt minderåriga, även sådana som tillhör utsatta grupper, för att ge dem särskilt skydd mot hatpropaganda och hatbrott, förebygga hatincidenter, inklusive mobbning i skolor och nätmobbning, och minimera deras inverkan på minderårigas utveckling och psykiska hälsa.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det inrättas en robust rättslig skyddsram för EU så att offren skyddas på ett effektivt sätt, särskilt de offer som kommer från alla sårbara grupper i hela EU. Parlamentet betonar behovet av att tillämpa en intersektionell strategi och vikten av att anta övergripande åtgärder, bland annat genom att tillhandahålla utbildning för yrkesverksamma som sannolikt kommer i kontakt med brottsoffer, samt åtgärder för att säkerställa skydd, säker tillgång till oberoende rättslig prövning, specialiserade stödtjänster och ersättning för brottsoffer. Parlamentet betonar att brottsoffren bör kunna rapportera sina erfarenheter till de behöriga myndigheterna och få skydd. Parlamentet påminner om att man genom att säkerställa rättsligt brottsofferskydd skulle skapa en säker miljö och bidra till fler anmälningar, vilket är nödvändigt för att dokumentera hatpropaganda och hatbrott.
16. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att, i samarbete med relevanta unionsorgan och unionsbyråer, inrätta lämpliga datainsamlingssystem för att inhämta stabila, jämförbara, uppdelade och anonyma uppgifter om anonyma hatincidenter, inbegripet hatbrott, i enlighet med relevanta nationella rättsliga ramar och EU:s dataskyddslagstiftning, samt lämpliga övervakningsmekanismer för att regelbundet göra de uppgifter som insamlas mer tillgängliga, jämförbara och kvalitativa och för att bedöma hur lagstiftning och politik påverkar kampen mot hatpropaganda och hatbrott.
17. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2022/2065 av den 19 oktober 2022 om en inre marknad för digitala tjänster och om ändring av direktiv 2000/31/EG (förordningen om digitala tjänster) (EUT L 277, 27.10.2022, s. 1).